

אָנִי בְּאֵמֶת אוֹהֵב אֲנֹשִׁים זְקֵנִים וְאֲנִי נוֹתֵן לָהֶם גַּם כְּבוֹד כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ. כְּאֲשֶׁר אָנִי נוֹסֵעַ בְּאוֹטוֹבוֹס וְרוֹאֶה בֵּין הַנוֹסְעִים אִשָּׁה זְקֵנָה אוֹ אִישׁ זָקֵן, אָנִי קָם וְנוֹתֵן אֶת הַמָּקוֹם שְׁלִי. אָנִי לֹא מְדַבֵּר בְּאִמְצַע הַדְּבָרִים שְׁלֵהֶם. אֲבָל מָה שְׁאֲנִי לֹא אוֹהֵב אֲצֵל הַהוֹרִים שֶׁל חֲנָה, שְׁעַל כָּל מָה שְׁאֲנִי אוֹמֵר, אֲבֵא שֶׁל חֲנָה, אָדוֹן גִּיר תְּמִיד אוֹמֵר:

מָה אַתָּה יוֹדֵעַ? אֹז, כְּאֲשֶׁר אֲנַחְנוּ בְּאֲנּוּ... אֵלֶּה הֵיוּ אֲנֹשִׁים...

אִם אָנִי אוֹמֵר, שֶׁהַיּוֹם עֲבַדְתִּי הַרְבֵּה, הוּא תְּמִיד מְסַפֵּר: – אֵיךְ עָבַדְתִּי בְּיָמֵים הָרִאשׁוֹנִים! לֹא הָיָה אֹז כְּלוּם בְּמוֹשָׁב שְׁלֵנוּ בְּנִהְלָל, רַק אֲדָמָה וְאָדָם. אֲבָל אֵיזָה אָדָם! וְהָאָדָם – הוּא אוֹמֵר – אָהֵב אֶת הָאֲדָמָה. וּמָה עֲכָשׁוּ – הוּא אוֹמֵר – אַתֶּם אוֹהֲבִים? רַק מְכוֹנִיּוֹת, מְסֻבּוֹת וַחֲבֵרוֹת! אֲנַחְנוּ רְצִינוּ לֵהִיּוֹת חֻקְלָאִים. אַתָּה חוֹשֵׁב, שְׁזֶה הָיָה קָל?

פַּעַם אֲמַרְתִּי, שֶׁהַכְּבִישׁ, שְׁנִסְעֵתִי בּוֹ לִירִיחוֹ, לֹא טוֹב.

מָה אַתָּה יוֹדֵעַ? – הוּא אָמַר לִי – אֹז, כְּאֲשֶׁר אֲנַחְנוּ בְּאֲנּוּ, לֹא הָיָה כְּבִישׁ. אֵיפֹה הָיָה כְּבִישׁ?! כְּאֲשֶׁר בָּא הַחֶרֶף, הָיוּ יָמִים, שְׁלֹא הָיָה לָנוּ מָה לְאָכֹל, כִּי לֹא הָיָה לָנוּ כְּבִישׁ וּבְיָמֵים שֶׁל גֶּשֶׁם גַּם מְכוֹנִיּוֹת לֹא יָכְלוּ לְנִסֵּעַ. הַיּוֹם זֶה כְּבִישׁ מְצִיָּן. וְאַתָּה יוֹדֵעַ מִי עָשָׂה אֶת הַכְּבִישׁ הָרִאשׁוֹן? אַתָּה רוֹאֶה אֶת הַיְדִים הָאֵלֶּה? הֵן יָדְעוּ פַּעַם לְעַבֵּד!

עָרַב אַחַד לֹא הָיָה אוֹר. חֲנָה הִדְלִיקָה מְנוֹרָה וְאֲנִי אֲמַרְתִּי, שְׁאֲנִי הוֹלֵךְ לְלַמֵּד אֶל חֶבֶר, כִּי אֵין לִי דֵי אוֹר.

זֶה לֹא נוֹתֵן דֵי אוֹר בְּשִׁבְלִיךָ? – הוּא שָׁאַל – כְּאֲשֶׁר אֲנַחְנוּ בְּאֲנּוּ, שְׁמַחְנוּ אִם הָיְתָה לָנוּ מְנוֹרָה וְאִם הָיָה נִפְטָ בְּמְנוֹרָה. בַּחֶרֶף הַמְנוֹרָה נִתְּנָה גַּם אוֹר וְגַם חֵם. כְּמָה סִפְרִים קָרָאתִי לְאוֹר הַמְנוֹרָה! אֲבָל לֹא הָיָה תְּמִיד נִפְטָ לְמְנוֹרָה.

שְׁעוֹר שְׁבָעָה - עֶשֶׂר: וּבִמֶן הַזֶּה

וְאִז מָה עֲשִׂיתָם, אֲדוֹן גִּיר? - שְׁאַלְתִּי.
 מָה עָשִׂינוּ? יִשְׁבְּנוּ בַחֲשֵׁךְ. מָה אַתָּה יוֹדֵעַ, מָה הִיא מְנוּרָה? אַתֶּם הַצְעִירִים
 אִם אֵין לָכֶם חֲשָׁמַל, לֹא יִכּוּלִים לְלַמֵּד, מָה?
 מָה לַעֲשׂוֹת אֲנִי בְּאַמַּת אוֹהֵב אֶת הַזְּקֵנִים, כָּל הַכְּבוֹד לָהֶם, אֲבָל אִם
 יֵשׁ לָנוּ כְּבִישׁ, וַיֵּשׁ לָנוּ חֲשָׁמַל וְגַם חֲקֻלָּאִים טוֹבִים, מָה הֵם יוֹדְעִים עַל
 מָה שְׁאִין לָנוּ?

נְטִיּוֹת - לְיֻחָה

נִקְבָּה: רְאִיתִי, רְצִיתִי, עָשִׂיתִי

הֵן	אֲתָן	אֲנַחְנוּ	הִיא	אַתָּ	אֲנִי
קָנוּ	קָנִיתָן	קָנִינוּ	קָנְתָהּ	קָנִיתִי	קָנִיתִי
רָצוּ	רָצִיתָן	רָצִינוּ	רָצְתָהּ	רָצִיתִי	רָצִיתִי
שָׁתוּ	שָׁתִיתָן	שָׁתִינוּ	שָׁתְתָהּ	שָׁתִיתִי	שָׁתִיתִי
רָאוּ	רָאִיתָן	רָאִינוּ	רָאָתָהּ	רָאִיתִי	רָאִיתִי
עָשׂוּ	עָשִׂיתָן	עָשִׂינוּ	עָשְׂתָהּ	עָשִׂיתִי	עָשִׂיתִי

תְּרַגִּיל

לֵאמֹר קוֹנֶה עוֹנֶה וַיֵּין חֲמוּץ. הִיא רוֹצֶה לְכַבֵּד אֶת הָאוֹרְחִים. הָאוֹרְחִים
 רוֹצִים לְשָׂתוֹת קָפֶה וְלֹא יֵין. מָה עוֹשֶׂה לֵאמֹר? הִיא עוֹלָה לְחִדְרָהּ שֶׁל
 חֲבֵרָתָהּ, עוֹשֶׂה קָפֶה וְנוֹתֶנֶת לְאוֹרְחִים קָפֶה חֵם וְעוֹנֶה טוֹבָה.

שְׁאֵלוֹת

מָה עָשְׂתָה לֵאמֹר? מָה עוֹשׂוֹת לֵאמֹר וְחִנָּה? מָה עָשׂוּ לֵאמֹר וְחִנָּה? (לֵאמֹר וְחִנָּה
 קָנוּ עוֹנֶה...)

דְּקָדוּק

נִקְבָּה. מִחֲבַרְת, גְּבַרְת. - הוֹלְכַת, הוֹלְכוֹת. תְּלַמִּידוֹת טוֹבוֹת. דוֹדָה -
דוֹדְתִי. מִשְׁפָּחָה - מִשְׁפַּחְתִּי. מִשְׁפָּחָה שֶׁל גִּדְעוֹנִי - מִשְׁפַּחַת
גִּדְעוֹנִי, עֲבוֹדַת-אֲדָמָה. שָׁנָה - שְׁנָתִים.
(הוּא) הִיָּה - (הִיא) הִיָּתָה, רָצָה - רָצַתָה, עָשָׂה - עָשְׂתָה.

הוּוָה - יָכוֹל, יְכוּלָה, יְכוּלִים, יְכוּלוֹת.

הֵם צְעִירִים, הֵם יְכוּלִים לְרוֹץ מֵהָר.

הוּא לֹא יְכוּל לְשִׁתּוֹת, כִּי אֵין לוֹ כּוֹס,

עָבַר, זָכַר - יְכַלְתִּי, יְכַלְתָּ, יְכַל, יְכַלְנוּ, יְכַלְתֶּם, יְכַלוּ.

נִקְבָּה - יְכַלְתִּי, יְכַלְתָּ, יְכַלְתֶּם, יְכַלְנוּ, יְכַלְתֶּם, יְכַלוּ.

הוּא נֹסֵע לְתַל-חַי בְּמִכּוֹנִיָּת, כִּי לֹא יְכַל לְלַכֵּת בְּרִגְלוֹ.

מֵלֵא! הִיא _____, _____, _____, _____, _____, _____

אֲנַחְנוּ _____, _____, _____, _____, _____, _____

הֵם _____, _____, _____, _____, _____, _____

הִיָּה לִי. (עֲכָשׁוּ) יֵשׁ לִי - (אֲתַמּוֹל) הִיָּה לִי.

אֵין לִי - לֹא הִיָּה לִי.

תְּרַגִּיל

הִיָּה לִי סֵפֶר. הִיָּתָה לִי מִחֲבַרְת. הִיוּ לִי סֵפָרִים.

הִיָּה לִי, הִיָּה לָהּ, הִיָּה לוֹ. עֲכָשׁוּ יֵשׁ לָנוּ כְּבִישׁ וְחֲשָׁמַל, אֲבָל קֶדֶם לֹא

הִיָּה לָנוּ חֲשָׁמַל וְלֹא הִיָּה לָנוּ כְּבִישׁ. - לֹא הִיָּתָה לָכֶם עֲבוֹדָה רַבָּה.

לֹא הִיוּ לָהּ סֵפָרִים. עֲכָשׁוּ יֵשׁ מָה לְאָכַל. אֲז לֹא הִיָּה לָנוּ מָה לְאָכַל.

שְׁעוֹר שְׂבָעָה-עָשָׂר: מוֹשָׁב-עוֹבְדִים בֵּין הַהָרִים

דִּי אַנִּי יוֹדֵעַ כְּכֹר 353 מְלִים, אֲבָל זֶה לֹא דִי.
 דִּי לִישׁוֹן, צָרִיךְ לָקוּם לְעִבּוּדָה.
 יוֹתֵר זֶה גְּדוּל, גַּם זֶה גְּדוּל, אֲבָל זֶה גְּדוּל יוֹתֵר.
 מָה טוֹב יוֹתֵר וּמִי יָפֶה יוֹתֵר?
 יֵשׁ לָךְ רַק עֲשָׂרִים אֲגוּרוֹת, אֲבָל לִי יֵשׁ יוֹתֵר.
 יוֹתֵר מְדִי *in che sufficient*
 הֲרַעַשׂ כָּאֵן גְּדוּל יוֹתֵר מְדִי.
 כֶּסֶף - אֵין יוֹתֵר מְדִי.
 כִּי לֹא יִכְלָתִי לַעֲשׂוֹן, כִּי לֹא הָיוּ לִי סִיגְרִיּוֹת.
 לֹא בָאתִי לְשַׁעוֹר, כִּי בָאוּ אֵלֵינוּ אוֹרְחִים.
 בֵּין מוֹשָׁב-עוֹבְדִים בֵּין הַהָרִים עַל-יַד יְרוּשָׁלַיִם. הַגְּנִים בֵּין הַבָּתִּים
 (בֵּית).

רְשִׁמָּה 17

אָדָם	גֶּשֶׁם	חֶשֶׁךְ	בֵּין
<i>essere umano</i>	<i>pioggia</i>	<i>oscurità</i>	<i>tra</i>
חֶקְלָאוֹת	כְּבִישׁ	בְּעַל	אֶז
<i>agricoltura</i>	<i>proibizione</i>	<i>manif.</i>	<i>allora</i>
אֲדָמָה	חֶשְׂמֵל	לְהַדְלִיק	קֵל
<i>terza</i>	<i>detriti</i>	<i>accendere</i>	<i>facile leggero</i>
חֶרֶף	מְנוּרָה	דִּי	צָרָה
<i>inverno</i>	<i>lampadina</i>	<i>barra</i>	<i>Arca</i>

↓
guai